

Trong cái list những đi u cần phải làm trước khi ch t c a mình không có môn nh y dù. Sau đ t nh y dù này thì mình đã thêm vào cái list đó thêm m t đi u cần tr i nghi m trong cu c đi i ...

Sau hai tháng mi t mài h c g p dù và đ th h m bà i ng khác, cái ngày đ c mong đi i r i cũng đ n. Tranh th ph ng v n các b n đ ng môn tr c khi lên máy bay, tôi bi t đ c r ng nh i u b n tr n tr c su t canh thâu m y đêm tr c ngày nh y (mình cũng có thao th c chút chút, hehe). Không ng đ c vì háo h c, vì nôn nao, vì ph i t ng t ng c m giác r i t do t đ cao g n 1000m nó nh th nào. ...

Ng i ta th ng nói cái gì i n đ u tiên cũng khó quên. Và tôi cũng dám ch c r ng ai đã t ng tham gia môn nh y dù này cũng ko th nào quên cái c m giác i n đ u tiên hãi hùng y.

Chúng tôi ph i d y t r t s m đ ki m tra s c kh e, đ m danh, kh i đ ng, mang dù... Th là chúng tôi đã s n sáng lên máy bay- nh nh ng ng i lính dù th c th - Oai phong nh chu n b ra chi n tr ng í . Máy bay c t cánh...chi c tr c th ng Mi 171 nh xiu và không khí ng t ng t b i s c căng th ng toát ra t nh ng g ng m t m i tinh, ai cũng c g ng m m c i đ ch ng n i hoang mang càng lúc càng i n đ n...

Và r i th i kh c y cũng đ n ... các s huynh, các b c t i n b i giàu kinh nghi m nh y tr c,...1 anh, 2 anh, 3 anh ...và r i cũng đ n i t nh ng tân sinh... đ ng nh ch a chi n th ng hoàn toàn b n thân mình, vài b n ng p ng ng tr c c a máy bay... nh ng mà làm gì còn đ ng rút lui, đã có chú Chung đ th ng luôn s n sàng đ y b n ra kh i máy bay, hehe. Rùi cũng t i i t tôi, dù có mong mu n hay không. Ti ng đ ng c máy bay m t, cánh qu t ph n ph t, gió th i vù vù, ... b y nhi u tác đ ng làm tôi cũng h i ho ng, nh ng nh t quy t là không c n s tr giúp, tôi đã lao ra kh i c a máy bay m t cách r t can đ m và quy t đoán. Và tôi b t đ u r i .. r i... r i.. r t nhanh v i đ m i t th ...ch 3 giây thôi mà tôi t ng ch ng nh 3 th k đã trôi qua... cho đ n lúc dù chính b t đ u m ...

Khi dù m , y là lúc th gi i thu c v tôi, b u tr i thu c v tôi, và cũng là giây phút h nh phúc nh t. Lúc y không gian xung quanh tôi hoàn toàn yên tĩnh -yên tĩnh tuy t đ i, tôi ch nghe

thấy trái tim mình thẫn thẫn, gió đang đưa tôi đi, xa xa là chiếc dù ngời bện đường hành của mình in trên bầu trời xanh cao, phía dưới chân mình là thành phố bé nhỏ, là dòng sông Đường Nai đang ngả mặt lên trời thảnh thơi ngời trời, đẹp đến ngỡ ngàng. Có lẽ mọi người sẽ có những cảm xúc khác nhau vào những giây phút ngắn ngủi này. (thấy Hoàng báo rằng sẽ có những đêm tân hôn... cái này chắc là có cả hai kiêu mịch..hihi)

Đường cao tầng hiện đại, tôi bắt đầu nghe những tiếng ồn ào của phố xá bên dưới - lúc yên tĩnh, lúc ồn ào, lúc gay gắt, lúc gấp gáp... Và làm theo những tiếng ồn ào hay không là tùy bạn. (Tôi thì chọn giải pháp "chỉ có gió thổi từ đâu, dù đi đâu về đâu", vì tôi còn những tiếng ồn ào trên không trung..)

20m... 10m, 5m... khép chân lại, chuồn bọ tiếp đất.. Ồy chúa, xin đất mẹ hãy ôm lấy con thỏ nhỏ nhàng .. và 4 lần, lần nào tôi cũng cúi chào đón trong những đám cỏ cao lút đầu và mặt chút xíu đau nhói chân và mắt. Những có hai chi, tôi đã vịn vịn đất mẹ mặt cách vịn nguyên vịn niếm những khi còn tràn đầy trong tim, vịn sỗ hân hoan của các thầy, các bạn, các anh,...

Khi tôi quyết định đi học những dự, những thân gần gũi, bạn bè báo tôi đi, ... những tôi là mặt đưa ra chỉ làm theo ý mình. Bởi vì cuộc sống vịn thu vịn mội người, hãy sống đích thực cho chính mình, sống sao thấy vui thì sống, làm những gì mình muốn làm và đừng ngại những người khác đàm tiếu, bởi tôi đâu phải sống những khác, mà tôi đang sống cuộc đời của chính bạn thân tôi.

Dám quăng thân vào mặt đám mê mội, chực chờ sẵn cảm nhận được cuộc sống hào hứng và mê say. Cuộc sống mà không có chút nguy hiểm nào thì thật là lãng phí oxy.

